

Абрамов А.В., Ганчев К.С.

ПОСТЕКСТРАКЦІЙНІ УСКЛАДНЕННЯ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТИ: ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД СТУПЕНЮ ВАЖКОСТІ ТА ТЕРМІНУ ПЕРЕБІГУ ПАТОЛОГІЇ

Запорізький державний медичний університет

Актуальність. Цукровий діабет (ЦД) являє собою стоматологічну проблему, оскільки впливає на стан зубощелепної системи. У хворих на ЦД 2 типу відзначається 100% потреба в стоматологічній допомозі. Видалення зуба у хворого на ЦД може спровокувати запальний процес в порожнині рота й сама процедура не рідко викликає декомпенсацію основного захворювання. Клінічні аспекти цієї проблеми обумовлені достатньою частотою постекстракційних ускладнень і розвитком гнійно-запальних процесів серед хворих на цукровий діабет.

Метою нашої роботи було в експерименті виявити основні групи постекстракційних ускладнень, встановити залежність їх виникнення від ступеня тяжкості цукрового діабету у щурів.

Матеріали та методи. Дослідження було проведено на 50 щурах-самцях лінії Wistar, віком 9-10 місяців, поділених на дві експериментальні групи. Першу групу склали 20 здорових самців, яким видалили перший правий нижній моляр. Друга група була представлена 30 щурами-самцями зі стрептозотоциновим діабетом, яким на 21-й день перебігу патологічного процесу також проводили екстракцію перших правих нижніх молярів.

Аналіз постекстракційних ускладнень у тварин з ЦД дозволив нам розділити їх на дві групи: 1-ша група ускладнень пов'язана безпосередньо з патологією постекстракційної лунки, 2-га - з ускладненням перебігу основного захворювання цукрового діабету. Відповідно до цієї класифікації ми розглянули виявлені ускладнення, встановили залежність їх розвитку від ступеня тяжкості ЦД.

Висновки. Постекстракційні ускладнення залежать від ступеня важкості цукрового діабету. Як ранні, так і пізні ускладнення, пов'язані з альвеолярною раною частіше розвиваються при важкому ЦД, характеризуються тяжким перебігом та високою варіабельністю ускладнень (альвеоліт, остеомієліт, абсцес). Ускладнення перебігу основного захворювання і прогресування симптоматики ЦД відзначаються при важкому його перебігу, що супроводжується прогресивним зниженням ваги щурів і підвищенням рівня глікемії.

Виразність ацидозу, підвищення концентрацій креатиніну і сечовини, виявлені нами у щурів з ЕЦД, що не залежать від ступеня важкості патологічного процесу, але при цьому вносять свій внесок в погіршення стану тварини.